

به نام خدا

جملات احمد نیک فرمان مطلق

- ۱- خداوندا... سپاس می گویم تو را... که به من آموختی بدانم که هیچ نمی دانم.
- ۲- من آن ندانم که تو دانی و تو آن ندانی که من دانم پس بگذار گله از نادانی هم نکنیم.
- ۳- خداوندا... بنام تو را... که گر نبود چرخ به روزگار این جماعت را هرگز نمی شد شناخت.
- ۴- بی عدالتی در دنیا بیداد می کند و نادانان در پی ریشه کن کردن آن خود را فنا می کنند اما... عاقلان در پی ریشه کن کردن بی عدالتی در وجود خویش می کوشند.
- ۵- زندگی مسیر است نه مقصد خوشا بر آنان که این مسیر را آنگونه طی می کنند که با یاد لحظه لحظه ای آن از وجود خود لذت می برند.
- ۶- نادانان تلاش می کنند خوشبختی را بدست آورند؛ اما... عاقلان سعی می کنند لایق خوشبختی شوند.
- ۷- هر قطره انتظار از دیگران قطره اسیدیست در وجود خویش.
- ۸- ای انسان گر تو کردار و گفتارت نیک شد به عالمیان بگو انسانی؛ اما... بدان به خود نتوانی گفت انسان مگر پندارت نیک باشد.
- ۹- تواضع عشق می آفریند و تکبر نفرت.
- ۱۰- تمام افراد دنیا خواستار بهترین ها هستند؛ اما... تنها افرادی به بهترین ها می رسند که بهای آن را پرداخت می کنند.
- ۱۱- ای انسان بدان هر آنکس که چشمانش را ببندد و دست در دستان تو گذارد به تو عشق ورزیده است و بدان آنان که با چشمان باز دست در دستان تو می گذارند با تو معامله کرده اند.
- ۱۲- هر آنکس که در پی خوشبختی جز در وجود خویش بگردد هرگز طعم آن را نخواهد چشید.
- ۱۳- ای نیازمندان خدا را... ستایش نکنید برای رفع نیاز: درک کنید که او... سزاوار ستایش است.
- ۱۴- خدایا... من... به بندگیت مفتخرم؛ مبادا روزی رسد به من آن دهی که... افتخارم را تغییر دهد.
- ۱۵- دنیا دیار داد و ستد است؛ خوشا بر آنان که در این دنیا داد نمی کنند برای ستد.
- ۱۶- گر تو حق را حق دانی خود را حق دار ندانی.
- ۱۷- آنان که لذت عشق بازی با آن بی نیاز را درک کرده اند؛ عشق بازی با نیازمندان را عیش می دانند.

۱۸- هر آنکس که آرامش ندارد بدان ایمان ندارد.

۱۹- ای انسان بدان هر آنکس که سوزن بر پایت فرو می‌کند؛ اگر مجال یابد پتک بر سرت خواهد کوبید.

۲۰- انسان‌های بزرگ چیزی را طلب می‌کنند؛ که به حسرت خوردن آن هم بتوانند افتخار کنند.

۲۱- خوشبختی فقط و فقط از آن افرادیست که توانایی بخشیدن آن را دارند.

۲۲- آنکس که به شادی‌هایش دل می‌بندد و از غم‌هایش می‌نالند هرگز ندانسته که انتها نزدیک است.

۲۳- غم دیگران خوردن غذای روح است؛ و غم خود خوردن سم است و بی‌ایمانی.

۲۴- خداوندا... ما بندگانت در ثانیه‌های زندگیمان به آنچه که از تو و دیگران می‌خواهیم فکر می‌کنیم؛

خودت کم‌کم کن تا بتوانیم حداقل در شب‌های قدر به آنچه که تو و دیگران از ما می‌خواهید فکر کنیم.

۲۵- امام حسین علیه السلام و یاران گرامیشان تشنه‌ی انسان و انسانیت بودند؛ نه تشنه‌ی آب و شهرت؛

با آرزوی روزی که ما بتوانیم بر طرف‌کننده‌ی تشنگی آن بزرگان باشیم.

۲۶- افرادی که دل‌ک را نگاه می‌کنند، به آن می‌خندند؛ اما افرادی که دل‌ک را درک می‌کنند، دیگر

توانایی خندیدن به آن را ندارند.

۲۷- لذتی که در گل گذاشتن در گلدان‌های زندگی است، هرگز در اضافه کردن گلدان‌ها نیست.

۲۸- عاقلان زندگی را مسیر می‌دانند و تلاش می‌کنند؛ اما نادانان زندگی را مقصد می‌دانند و یک عمر در

حسرت می‌مانند.

۲۹- آنکس که اشتباه می‌کند احمق نیست؛ احمق آن است که فکر می‌کند هرگز اشتباه نمی‌کند.

۳۰- انسان تا زمانی که به منتخب شدن می‌اندیشد و در حسرت آن است؛ قطعاً شایسته منتخب شدن

نیست.

۳۱- خداوندا... نه به بهشتت دل بسته‌ام و نه از دوزخ می‌ترسم؛ من فقط و فقط از دوری تو می‌رنجم.

۳۲- رفیق با کلک که رفیق نیست؛ و رفیق بی‌کلک فقط و فقط خداوند است و بس.

۳۳- هرگز در پی دنیا نبوده‌ام و نخواهم بود؛ اما همیشه در پی آن بوده‌ام و خواهم بود که اگر داشتم دنیا

را به پایش بریزم.

۳۴- از تمام هستی‌گر روزی دلتنگ چیزی شوم، چیزی نیست جز رنج‌هایم؛ چرا که استادی بس بزرگ

است که در هیچ دانشکده و هیچ کتابی آن را نمی‌توان یافت.

۳۵- من نه اینم که تو مرا می‌بینی و نه آنم که دیگری مرا می‌بیند! من فقط آنی هستم که وجدانم مرا

می‌بیند .

۳۶- آن فرد که نمی‌فهمد، احمق نیست؛ احمق فردی است که هر آنچه را که می‌فهمد بر زبان می‌آورد.

۳۷- هی! با تو هستم، با تویی که می‌گویی: من را دوست می‌داری! هرگز فراموش مکن در این دوران که تو چرتکه در دست و عقل در سر داری، من نیز به آزاده بودن خود می‌بالم!

۳۸- من جنگل و حیواناتش را دوست می‌دارم، چرا که در آنجا خصمانه یکدیگر را می‌درند و نه دوستانه.

۳۹- دینار و درهم را به دنیا پرستان بدهید، حوری و غلمان را به آخرت پرستان بدهید، این دو روز زندگی، بندگی خالق ما را بس .

۴۰- پروردگارم من را ببخش دیگر کم آوردم و دیگر توان ندارم بگویم عاشقم بر همه عالم که همه عالم از تو است.

۴۱- جسارت این بنده حقیر را ببخشید؛ آیا می‌دانید تمامی انسان‌های جهان از مطرح شدن، از افزایش دادن ثروتشان، از مورد احترام قرار گرفتن در اجتماع و جهان، از فردی عرفانی و انسانی بزرگ دیده شدن و یا فردی خیر دیده شدن بی‌نهایت لذت می‌برند؟ شما چند نفر را در طول زندگیتان می‌شناسید که مدرسه ساخته باشند، مسجد ساخته باشند، به یتیم‌خانه کمک کرده باشند، و یا به سیل زدگان و زلزله زدگان کمک کرده باشند، اما اما نامشان در رادیو، تلویزیون، انواع مجلات، روزنامه‌ها و یا در برنامه ماه عسل بیان نشده باشد از دولتشان وام نگرفته باشند، در اجتماع مطرح نشده باشند، مورد احترام اجتماع قرار نگرفته باشند، فردی عرفانی و انسانی بزرگ در اجتماع دیده نشده باشند و یا فردی خیر در اجتماع دیده نشده باشند؟ من حقیقتاً تا به امروز حتی یک نفر را هم ندیده‌ام، که ندیده‌ام، اما در مورد یکی از بندگان خداوند شنیده‌ام که او پس از مرگش، حتی دشمنانش هم متوجه شدند آنکس که نیمه شبان به آنها نان می‌داده است امام علی علیه‌السلام بوده است، من که امام علی علیه‌السلام را ندیده‌ام، اما حتی با شنیدن چنین چیزی در مورد چنین انسانی به وجد می‌آیم و از خود سؤال می‌کنم که آیا می‌خواهم اجتماع بگویند انسانیت و مردانگی در وجود من است و یا اینکه می‌خواهم در وجود خویش چنین حسی را داشته باشم؟ بیائیم تلاش کنیم تا از حضرت علی علیه‌السلام اخلاص عمل را بیاموزیم. ولادت مرد مردان حضرت علی علیه‌السلام و روز پدر و روز مرد را به شما و خانواده محترمتان و به تمامی انسان‌های جهان تبریک عرض می‌نمایم.

۴۲ - کسی که هیچ چیز نمی‌داند ساده و بچه‌است اما آنکس که هر آنچه را که می‌داند می‌گوید، احمق است.

۴۳ - پروردگرم تو را سپاس می گویم چرا که بندگان همچون حضرت علی (ع) را خلق نمودی و من دریافتم داشتن مولایی چون حضرت علی (ع) ، می ارزد به مولای این جماعت بودن! شهادت حضرت علی (ع) اسطوره شرف و شجاعت و مردانگی را پیشاپیش تسلیمت عرض می نمایم.

۴۴ - با من از انسان های موفق سخن مگو که زیاد دیده ام، نشانم ده آنی را که دلیل شکست هایش موفقیت دیگران است.